

I Pakhuse, Apotheker og Teglværker som selvstændige Eiendomme har Foreningen — saavidt erindres — nu ikke noget Laan indestaende. Tvende i tidligere Tid til Foreningen pantsatte, i Stege beliggende, Pakhuse, maatte Foreningen overtage som uslybetsgjort Panthaber, og blev dem først kuit efter Forløbet af længere Tid, i hvilken Administrationen og Udleiningen af dem holdte ikke ringe Besvær.

Hvad Fabriker og Hoteller angaar, er der ganske vist i nogle saadanne blevet bevilget Laan, forsaavidt de tilstedeværende Forhold bedømtes at være af den Bestaaffenhed, at Laan var tilstedeligt.

For Fabrikernes Vedkommende er dette selvfølgelig sket uden noget som helst Hensyn til den egentlige Fabrikvirksomhed og de til denne hørende Maskiner, særlige Indretninger eller Inventariegenstande, og kun forsaavidt, at der paa Eiendommen tillige fandtes een eller flere Beboelsesbygninger, eller at selve Fabriklokalerne vare saaledes bestraaft, at de kunne benyttes paa anden Maade enten til Beboelse, Lagerlokaler med Kontor, Værksteder eller i alt Fald til Pakrum.

De Hoteller eller Gæstgiverieieendomme, i hvilke Foreningen har Pant, ere, selv om de væsentligt benyttes til at modtage Tilreisende, opførte saaledes, at en stor Del af Lokalerne vil kunne anvendes paa anden Maade og til et fuldt statumæssigt Brug, saasom til Boutiker, Kjøbmandshandel, Restauration, Vognmandsnæring o.s.v., medens der aldeles ikke er taaget Hensyn til de deri anbragte Theaterlokaler eller store Dands- og Forsamlingsale. De Bygninger omkring paa Landet, der ere opførte og indrettede til ubelukkende at benyttes som Forsamlingslokaler, afgive kun en forholdsvis ringe Pantestikkerhed; og forsaavidt Foreningen har givet Laan i saadanne Eiendomme, er dette sket med stor Forsigtighed.

Betreffende Spørgsmaalet om, efter hvilke Regler der er gaaet frem ved Udfindelsen af Vurderingssummen for Eiendomme som de omhandlede, skal Direktionen tillade sig at henlede det høie Ministeriums Opmærksomhed paa, at i Henhold til Bestemmelserne i Foreningens Statuter (§ 16), ere de Eiendomme, som ere indrettede og anvendte til industrielle og andre jærlige Formaal, gennemgaaende tagende (baade efter Indtægtsoverskud og Pris i Handel og Wandel) uden noget som helst Hensyn til disse særlige Formaal (jfr. vedlagte Exemplar af Taxationsinstruksens § 4 f. samt Ministeriets Skrivelse af 15de August 1877 angaaende Fællesmeierier) og er der ved Ansættelsen af Veie og Værdi kun lagt til Grund den Indtægt af Lokalerne, som de formenes at kunne give ved Udleining til ordinært og statumæssigt Brug; og ere Laanenes Størrelse selvfølgelig ogsaa bestemte af Direktionen uden noget som helst Hensyn til de industrielle eller andre særlige Formaal."

2) Kreditkassen for Landeiendomme i Østifterne.

— — — „da Kreditkassen i Henhold til Statutterne § 2 sammenholdt med de i samme indeholdte Regler til Sagttagelse ved Taxationsforretninger over Eiendomme, hvori søges Laan af Kreditkassen, ikke medtager saadanne industrielle Anlæg som nævnt under Værdiansættelsen, er der ikke til Direktionen indkommet Begjæring om Laan i saadanne Eiendomme."

3) Kreditforeningen af Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn.

— — — — „affet fra de større industrielle Anlæg er Forholdet i det Omraade, inden hvilket Kreditforeningen har sin Virksomhed, saaledes, at der ikke kan drages nogen stærk Grændse for de Eiendomme, hvis Værdi for en væsentlig Del betegnes af det i dem indrettede industrielle Anlæg, idet Reglen er den, at der til et større eller mindre Forhus, indrettet til almindelig Beboelse, henhører et større eller mindre Baghus, der helt eller delvis kan være indrettet paa angivne Maade.